

Mængder af Muslinger. Der er imidlertid paa dette som paa saa mange andre Omraader visse Ulemper, som maa søges fjernet. En af de alvorligste er. som ved Østersfiskeriet, Tangvæksten. Der bliver nu gjort Forsøg paa ved dertil egnede Redskaber at fjerne Tangvæksten paa de Steder, hvor Risene skal udsættes. Hvis det ikke lykkes, maa man se at finde Steder, hvor Tangvæksten er saa lidt generende, at Risene uden Ulempe kan udsættes. Til næste Aar er der bestilt 10,000 Stykker Ris, og Forsøgene vil da faa en større Udstrækning. Ogsaa Forsøgene med Henkogning af Limfjordsmuslinger, som er foretagne af Østersforpagterne og „De danske Vin- og Konservfabrikker“, synes efter Skrivelsen at være faldet heldigt ud.

Jeg skal hermed anbefale samtlige de af Ministeren og af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Vilhelm Rasmussen: Der har i Anledning af den højtærede Landbrugsministers Budget været holdt nogle Samraad vedrørende Spørgsmaal, som jeg har fremdraget under Finanslovbehandlingen, og jeg ønsker at rette en Tak til det ærede Finansudvalg derfor. Samraadene staar omtalt i Betænkningen Sp. 229—30. Det første angaar Forsøg med Aalefangst ved elektrisk Lys. Det glæder mig at kunne meddele det høje Ting, at denne Sag nu ligger saaledes, at der. saa vidt jeg kan se, kun mangler en eneste Ting, før at disse Forsøg kan blive anstillet, nemlig at den højtærede Landbrugsminister, hvis Interesse for denne Sag jeg i høj Grad paaskønner, ved tredie Behandling søger bevilget en Sum, for hvilken Forsøgene kan anstilles. Jeg har nemlig privat henvendt mig til Formanden for Limfjordens Fiskeriforening for ad denne Vej at faa Sagen lagt saaledes til Rette, at der ikke fra den interesserede Fiskerbefolknings Side skulde blive rejst Vanskeligheder, og jeg har fra denne Mand, Hr. Lauritsen, faaet et Brev, af hvis Indhold han har tilladt mig at oplæse det afgørende, hvilket jeg, hvis den højtærede Formand vil bilitige det, skal tillade mig at gøre. Han siger i Brevet følgende: „Angaaende selve Sagen skal jeg oplyse, at jeg allerede har truffet en Ordning med Fiskerne, saaledes at de atter til næste Aar“ — det vil sige nu i Efteraaret 1917 — „vil udsætte Russer paa samme Plads som de sidste Aar og være tjente med at fordele Fangsten i samme Forhold samt give alle de Oplysninger angaaende Fangsten, som vi maatte

ønske.“ Det vil altsaa sige, at nu er der fra den interesserede Fiskerbefolknings Side ikke længere nogen Hindring for, at Forsøgslederen, Dr. Johannes Petersen, kan komme til at anstille Forsøgene paa det Sted, han selv har udpeget i Farvandet mellem Jegindø og Thy. Det er derfor mit Haab, at vi ved tredie Behandling vil faa en Bevilling, som gør det muligt at faa Forsøgene anstillet. Jeg føler mig overbevist om, at det er en Sag af stor økonomisk Rækkevidde. For det første vil den i Fremtiden spare Fiskerne for et meget betydeligt Beløb til Materiel, og dernæst vil den bidrage til, at endnu færre Aal slipper bort fra vore Farvande. Og hvis man dertil føjer en rationel og storstilet Udsættelse af Aaleynge, vil vort Aalefiskeri, der allerede nu giver Landet adskillige Millioner Kroner i aarlig Indtægt, i Fremtiden kunne blive endnu meget mere udbyttegivende.

Det andet Samraad drejer sig om Hederne. Det betegnes i Betænkningen, Sp. 229, som Samraad angaaende „sagkyndig rationel Undersøgelse af Hedernes Benyttelse til Kartoffelavl“. Ogsaa dette Samraad paaskønner jeg, og det glæder mig, at man nu kan se den Mulighed i Møde, at det bliver undersøgt, hvorvidt Hederne kan bruges til Kartoffelavl i stor Stil. Jeg vilde dog have været gladere, dersom Samraadet havde drejet sig om Hedernes rationelle Udnyttelse i al Almindelighed, thi intet Menneske kan paa Forhaand sige, at det netop er Kartoffler, det vil være mest fordelagtigt at dyrke paa de jyske Heder. Dette er imidlertid, saa vidt jeg kan skønne, en Bagatel, og jeg kan ikke tænke mig, at der kan være noget i Vejen for, at en eventuel Kommission kunde faa den mere almene Op-gave at undersøge den jyske Hedes, i det hele taget danske Hedestræknings rationelle Udnyttelse. Det er derfor mit Haab, at der ogsaa angaaende denne Sag ved tredie Behandling maa foreligge Forslag til en Bevilling, og saa er det ogsaa mit Haab, at den højtærede Landbrugsminister, som interesserer sig saa meget for dette Foretagende, maa finde de Mænd, som virkelig er i Stand til at foretage en rationel Undersøgelse, saaledes at det bliver forsvarlige Forsøg, hvis Resultater man kan stole paa.

Det tredie Samraad drejer sig om Ferskvandsfiskeriet, særlig i Statens ferske Vande. Ogsaa dette Samraad glæder det mig, at man har holdt. Thi det er min Tro, at dersom der ved tredie Behandling